

کانون الاهیات مزده

چگونگی نبوت ایمانداران در عهد جدید (سوال ۶-صفحه ۴۷)

کتاب اعمال رسولان

اساتید: سپیده قلی بیگی – کامبیز سقایی

دانشجو: ج. ن

تاریخ تحویل ۱۴ دسامبر ۲۰۲۳

نبوت می‌تواند به شکل‌های گوناگون باشد از جمله پیشگویی رویدادها و وقایع آینده، هشدارهایی از جانب خداوند و تعلیمات مهمی که خداوند قصد ابلاغ آنرا داشته باشد. نبوت در هر مورد، چیزی نیست که منشأ آن از انسان باشد؛ بلکه بیشتر منشأ یک نبوت حقیقی همواره از جانب خداوند است (دوم پطرس ۱: ۲۰-۲۱). هدف نویسنده بررسی یکی از عطایای روح القدس است که پولس آن را "نبوت" می‌نامد (اول قرنتیان ۱۲: ۱۰). پولس کسی را که نبوت می‌کند بزرگتر از آن که به زبان‌ها سخن می‌گوید می‌شمارد و آرزو می‌کند که همه اعضای کلیسا نبوت کنند (۱۴: ۵).

ماهیت نبوت

نبوت از دیدگاه کتاب مقدسی

یک نبوت بر طبق کاربرد عام در کتاب مقدس، پیام یا کلامی است که مستقیماً از جانب خداوند نازل اما بوسیله انسانها بازگو شده است. آنانی که کلام خداوند را بدین طریق بازگو می‌کنند انبیا خوانده می‌شوند (فهرست لغات: نبی، دیکشنری آبادیس و ویکی پدیا) 'دیدگاه کتاب مقدس نسبت به نبوت شامل چیزی به مراتب بیشتر از یک پیشگویی ساده از رویدادهای آینده است. بسیاری از نبوتها که در عهد قدیم جای گرفته‌اند را می‌توان به عنوان موعظه‌های مکتوبی در نظر گرفت که تشویقی یا هشدار دهنده هستند، چنانچه انبیا، بسیاری از آنها را در انظار عمومی موعظه کردند (برای مثال، ارمیا ۲: ۲-۱؛ حزقیال ۲: ۷-۳). این دو نوع نبوت متفاوت را به عنوان نبوت‌هایی مبتنی بر "آگاهی دهنده" و "پیشگویی کننده" در نظر می‌گیرند.^۲

انواع نبوت ها

نبوت‌های "آگاهی دهنده" اشاره به نبوت انبیاپی دارد که از جانب خداوند به مردم درباره وضعیت گذشته و کنونی آنها سخن می‌گویند. اغلب نبوتها بر اساس هشدار به مردم جهت دست کشیدن از گناه و تشویق آنها برای بازگشت بسوی خداوند قرار داشته است (دوم پادشاهان ۱۷: ۱۳). نمونه‌هایی از این نوع نبوتها در اشعیا فصلهای ۵۹-۵۵ دیده می‌شود. اما نبوت‌های "پیشگویی کننده" شبیه بسیاری از نبوت‌هایی است که در کلیساهای امروزی رایج است، نبوت‌های کتاب مقدس مستقیماً الهام گرفته شده از روح القدس است. هم در نبوت "آگاهی دهنده" و هم در نبوت "پیشگویی کننده"، خداوند پیام خود را بواسطه یک نبی به گوش شنوندگان می‌رساند.

نبوت در عهد جدید

در اناجیل

"نبوت" به صورت اسم ده بار در عهد جدید در اشاره به نبوت کلیسایی به کار برده شده است.^۳ (رومیان ۱۲: ۶؛ اول قرنتیان ۱۲: ۱۰؛ ۱۳: ۲، ۸؛ ۱۴: ۶، ۲۲ اول تسالونیکیان ۵: ۲۰؛ اول تیموتائوس ۱: ۱۸؛ ۴: ۱۴ و مکاشفه ۱۱: ۶). "نبوت" در اول تیموتائوس ۱: ۱۸ و ۴: ۱۴ دلالت بر نوعی وحی یا پیام مکاشفه‌ای دارد که طی آن مسح خدا بر تیموتائوس و عطای خداوند جهت تجهیز او برای خدمت به خود او و حاضرین اعلام می‌گردد. بنابراین می‌توان نتیجه

۱- دیکشنری آبادیس و دانشنامه آزاد ویکی پدیا، معنی لغوی کلمه نبوت
 ۲- مهرداد فاتحی، مقاله واژگان نبوت و پیشگویی، انتشارات نورجهان، نوامبر ۲۰۰۴
 ۳- مهرداد فاتحی، مقاله عطایای نبوت دیروز و امروز، سازمان ایلام ۲۰۲۲

گرفت که همه موارد کاربرد نبوت چه به صورت فعل و چه به صورت اسم دارای همان مفهوم دریافت مکاشفه‌ای مستقیم از خدا و اعلام آن به دیگران است.

نبی و نبوت

در مورد واژه "نبی" باید گفته شود که طبعاً رابطه مفهومی نزدیک با "نبوت" دارد^۴ ولی این رابطه کمی پیچیده است بدین صورت که از یک سو به نظر می‌رسد همه کسانی که نبوت می‌کردند لزوماً نبی خوانده نمی‌شدند بلکه هرگاه واژه نبی به معنای نبوت کننده به کار می‌رفت، به کسانی محدود می‌شد که به طور مکرر و معمول نبوت می‌کردند نه هرکس که بعضی مواقع مکاشفه‌ای از خدا دریافت می‌کرد. از سوی دیگر به نظر می‌رسد که عنوان "نبی" برای کسانی نیز به کار می‌رفت که فرستاده و سخنگوی خدا تلقی می‌شدند و نقش رهبری در جنبش‌های دینی داشتند، هر چند هرگز به معنای دریافت وحی یا مکاشفه مستقیم از خدا نبوت نکرده بودند.

نبوت و موعظه

به عبارت دیگر، هر چند هر نبوتی به طور کلی باعث بنا، نصیحت و تشویق می‌شود، ولی هر گفتاری که دارای این خصوصیات باشد، لزوماً نبوت نیست. به همین ترتیب، از اینکه موعظه هم باعث بنا، تشویق و تسلی می‌شود نمی‌توان نتیجه گرفت که موعظه همان نبوت است! موعظه انجیل توسط رسولان تا جایی که بر مکاشفاتی استوار بود که آنها مستقیم از خود خدا دریافت کرده بودند، بعد نبوتی داشت. به طور کلی اگر موعظه و اعظ یا شبانی حاوی پیامی باشد که او مستقیم از خدا دریافت کرده است می‌توان گفت که بعد نبوتی دارد، ولی موعظه به خودی خود نبوت نیست.

مقایسه عطیه تعلیم با نبوت

عطیه تعلیم، که همانا روح القدس موجبش است و آن را حفظ می‌نماید، به معنای توضیح و تفسیر حقیقت کتاب مقدس است که به منظور بنای کلیسا انجام می‌پذیرد. معلمی که کلام خدا را تعلیم می‌دهد ممکن است در درک و بینش خود از حقیقت کتاب مقدس دچار اشتباه گردد و چه بسا که ممکن است در تجزیه و تحلیل، توضیح و تفسیرش از آن مرتکب خطا گردد. هیچ تضمینی وجود ندارد که چون کتاب مقدس عاری از خطا است کلیسا نیز عاری از خطا باشد. عطیه تعلیم، تعلیمی عاری از خطا را تضمین نمی‌کند. عطیه نبوت بر مکاشفه از جانب خدا استوار است. این خدا است که حقیقتی را در ذهن نبی مکشوف می‌سازد (به شکلی فراسوی درک و بینش معمول) و از آنجایی که خدا هرگز اشتباه نمی‌کند، مکاشفه‌اش اصیل است و هیچ‌گونه اشتباهی در آن وجود ندارد. اما عطیه نبوت تضمین نمی‌کند که وقتی آن مکاشفه را انتقال می‌دهد عاری از هر گونه خطا و اشتباه باشد. چه بسا که شاید نبی نتواند به درک و برداشت کاملی از آن مکاشفه برسد و در نتیجه آن را با کمی و کاستی منتقل نماید. به همین دلیل است که پولس می‌گوید ما در آینه‌ای کدر می‌نگریم (اول قرنتیان ۱۳: ۱۲). ثمره عطیه نبوت می‌تواند نبوتی خطاپذیر باشد، همان‌طور که عطیه تعلیم می‌تواند تعلیمی به بار آورد که کمی و کاستی در آن به چشم آید.

نبوت و کلیسا

نبوت تجلی مقطعی روح خداوند است (اول قرن‌تینان ۱۲: ۱۰) و آن در رده عطایای خدمتی کلیسا قرار می‌گیرد (افسیان ۴: ۱۱). چون نبوت، عطایی مخصوص خادمان است، تنها به افراد معدودی داده می‌شود؛ و وظیفه دائمی آن‌ها در کلیسا کار نبوت خواهد بود. نبوت، موعظه‌ای نیست که از قبل مهیا شده باشد. طبق عهد عتیق و عهد جدید، نبوت به سادگی و بیشتر شامل پیشگویی رویدادهای آینده نیست. بلکه، اراده خدا (یعنی، خواسته‌ها و نقشه‌های او که بر اساس شخصیت و اهدافش می‌باشد) را اعلام می‌کند و قوم خدا را به چالش می‌خواند و تشویق می‌کند تا کار درست را انجام دهند و به خدا وفادار بمانند (اول قرن‌تینان ۱۴: ۳). کلیسا باید این حقیقت را مد نظر داشته باشد که بعضی نبوت‌ها، نبوت دروغین هستند و از خدا نمی‌باشند. کتاب مقدس هشدار می‌دهد که انبیای دروغین به کلیسا رسوخ خواهند کرد و سعی در فریب پیروان حقیقی مسیح خواهند داشت^۶ (اول یوحنا ۴: ۱). یعنی، عطای نبوت هرگز نباید همپایه کلام مقتدر خدا در کتاب مقدس، محسوب شود. نبوت باید تحت اراده؛ خواسته‌ها و اهداف خدا باشد و نه اراده انسان‌ها. یعنی، نبوت‌های حقیقی، توسط خدا دیکته می‌شوند و زمان و چگونگی آن‌ها به خدا بستگی دارد. عهد جدید، هرگز نمی‌گوید که کلیسا همواره از مکاشفه‌های کسانی که ادعای نبوت داشتند، برخوردار و هدایت می‌شد. همچنین کسانی هم که خدا برای نبوت به کار می‌برد، هرگز پیغامی را از جانب خودشان صادر نمی‌کردند، چون نبوت هدیه‌ای از جانب خدا به کلیسا بود، فقط تحت کنترل خدا قرار داشت (اول قرن‌تینان ۱۲: ۱۱؛ دوم پطرس ۱: ۲۱).

قطعیت و بسنده بودن کتاب مقدس

هر نبوتی که امروزه صورت گیرد به کتاب مقدس نمی‌افزاید، بلکه هر نبوتی با کتاب مقدس سنجیده می‌شود. کتاب مقدس پایان یافته است و الهام دیگری به آن افزوده نمی‌شود. کتاب مقدس شالوده و زیربنا است نه ساختمانی در حال ساخت. پس نکته اینجا است: امروز نیز عهد جدید بر همان موضعی ایستاده است که رسولان ایستاده بودند و امروز نیز اقتدار رسولان به واسطه نوشته‌هایشان و نوشته‌های یاران نزدیکی همچون لوقا و مرقس و یعقوب (برادر خداوند) پایرجا می‌باشد. بنابراین، پولس در آن روزگار به همین ترتیب بر تعلیم رسولان مهر اقتدار نهایی زد. از این‌رو، ایمانداران نیز در این دوران تعلیم رسولان را از اقتدار نهایی برخوردار می‌دانند. این بدان معنا است که عهد جدید معیار است و از آنجایی که عهد جدید بر عهد عتیق در مقام کلام الهام شده خدا مهر تأیید می‌زند، ایمانداران نیز کل کتاب مقدس را قاعده و معیار سنجش کل تعالیم و کل نبوت‌هایی که درباره ماهیت اعتقاد و شیوه زندگی‌شان صورت می‌گیرد قرار می‌دهند.

سخن آخر

امروز نیز دور از انتظار نیست که نبوتی صورت بگیرد. در این ایام آخر (روزگار فعلی)، مردان و زنان، پیران و جوانان، عالی‌رتبگان و پایین‌رتبگان، نبوت خواهند کرد و این پدیده‌ای جهانی خواهد بود. پطرس در اعمال رسولان ۳۹: ۲ موعظه‌اش را چنین خاتمه می‌دهد: «این وعده است (وعده روح القدس در آیه ۳۸) برای شما و فرزندان شما و همه آنانی که دورند، یعنی هر که خداوند خدای ما او را بخواند.» این وعده ما غیر یهودیان را نیز که از جانب خدا

۵- گرگ آگدن، شاگرد سازی دگرگون کننده، مترجم گ.م، صفحه ۶۹

۶- ترجمه پیروز سیار، عهد عتیق کتاب‌های پیامبران بر اساس کتاب مقدس اورشلیم، نشر نی، صفحه ۲۱

خوانده شده‌ایم شامل می‌گردد. نه اینکه همه آنانی که توبه می‌کنند و ایمان می‌آورند نبوت خواهند کرد (اول قرن‌تبیان ۲۹:۱۲)، اما همه آنانی که توبه می‌کنند و ایمان می‌آورند از برکت حضور روح‌القدس برخوردار خواهند شد (آیه ۳۸) و یکی از راه‌های تجلی روح‌القدس در ایام آخر گسترش فراگیر و حیرت‌انگیز عطیه نبوت می‌باشد (آیات ۱۷-۱۸): «پسران و دختران شما نبوت کنند و جوانان شما رویاها و پیران شما خوابها خواهند دید و بر غلامان و کنیزان خود، در آن ایام، از روح خود خواهم ریخت و ایشان نبوت خواهند نمود.»

منابع

- تننت. تیموتی. فراخوان بشارت جهانی. میسیون شناسی تثلیثی، برای قرن بیست و یکم. ترجمه رامین بسطامی. انتشارات پارس.
- پامرویل. پل. مقدمه ای بر ماموریت بشارتی کلیسا، ترجمه لئونارد کشیشیان. انتشارات ایلام. ۲۰۱۳
- چندلر. دایان. پرورش روحانی مسیحی. رویکردی یکپارچه برای دست یابی به سلامت شخصی و روابطی. ترجمه آریته سرکیسیان. انتشارات پارس. ۲۰۱۳
- کرنز. ارل ای. سرگذشت مسیحیت در طول تاریخ. ترجمه آرمان رشدی. انتشارات ایلام. ۲۰۱۶
- اُگدن. گرگ. شاگرد سازی دگرگون کننده. آهسته و پیوسته شاگرد ساختن. مترجم گ.م. انتشارات پارس.
- کشیش آسریان. روبرت. خادم خدا و انضباط های روحانی. قابل دسترسی در جولای ۲۰۲۰
- اسقف تی رایت. ان. گوش خادم، زبان معلم. قابل دسترسی در ۱۳ آگوست ۲۰۲۰
- لی من. جاناتان. عضویت کلیسا. بنای کلیسای تندرست. ترجمه محمد ثانوی. انتشارات کانون کتاب مقدس. ۲۰۱۴
- مک گراث. الستر. درآمدی بر الهیات مسیحی. ترجمه عیسی دیباج. انتشارات ایلام. ۲۰۱۳
- فاتحی. مهرداد. مقاله عطایای نبوت دیروز و امروز. سازمان ایلام ۲۰۲۲
- رامیار. محمود. مقاله نبوت مسیحی. فصلنامه علمی و پژوهشی دانشگاه مشهد. مهر ۱۳۵۱
- فاتحی. مهرداد. مقاله واژگان نبوتی و پیشگویی. انشارات نور جهان. نوامبر ۲۰۰۴
- بیور. جان. آشنایی با روح القدس. موسسه پیام آور ۲۰۱۴.
- فاران. ویلیام. روح القدس یاور، معلم و راهنمای ما (مطالعه ای در باب روح القدس). ترجمه آریان رشدی. انتشارات ایلام. انگلستان ۲۰۰۶.
- کشیش استوارت. تت. تجهیز مقدسان (بررسی عطایای انگیزش دهنده روح القدس). کلیسای عیسی مسیح. ۲۰۱۱
- لارنس. مل. آرینه سرکیسیان. تأثیرگذاری روحانی. انتشارات خدمات روحانی
- پایپر. جان. مقاله اقتدار و ماهیت عطیه نبوت. کانون انجیل ۲۰۲۰
- سیار پیروز. عهد عتیق کتاب های پیامبران بر اساس کتاب مقدس اورشلیم، نشر نی، سال ۱۴۰۱